

KERK & Leven
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
www.kerkenleven.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

ALGEMENE REDACTIE

tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
NV Halewijn

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30
fax 03 210 08 36

© copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal
uit Kerk & Leven zijn auteursrechtelijk
beschermd. Zonder toestemming
van de uitgever mogen ze op geen
enkele wijze worden verspreid.
De uitgever is niet verantwoordelijk
voor de inhoud van de advertenties.
Lezersbrieven moeten naam en adres
vermelden. De redactie behoudt zich
het recht teksten in te korten of te
weigeren.

EVEN STOP

ALLEEN UIT

Mia BERTMANS

Het was een zalige dag. Met de trein naar Oostende en uren in je eentje wandelen op de grens van aarde en water. Uitwaaien. Luisteren naar de wind en de schuimende golven, kijken naar de horizon en slechts praten met de meeuwen. Is dat niet heerlijk?

Met gloeiende wangen geniet ik na in de trein. Een rustig plaatsje gekozen bij het raam, mijn jas tot een kussen geknuffeld en nu zachtjes wegsoezen. Een grote heer verstoort mijn rust. Hij komt naast me zitten en we knikken beiden beleefd goeiedag. Ik dommel weer weg. Heb ik niet gezien dat

hij iets vreemds heeft? Glurend van nieuwsgierigheid zie ik dat hij uit zijn linkerbroekzak een handvol geld haalt. Jongens wat een pak! Zo maar midden op de trein, zichtbaar voor iedereen begint hij de briefjes te tellen. Daar volgt de andere broekzak, weer een pol geld. Het maakt me klaarwakker.

„Heb je lekker geslapen?“, vraagt de man haast intiem. „Je ziet er goed uit, een fris kleurtje. Ik dacht dat je bang was van mij en dat je daarom een dutje deed.“

„De zeelucht heeft me gepakt. Ik heb meer dan drie uur gewandeld“, verklaar ik me.

„Aha.“ Hij kijkt me aan met een twinkelen in de ogen aan. „Je bevalt

me wel“, zegt hij. „Waar woon je? Ben je getrouwd? Heb je kinderen?“

Ik krijg het benauwd. Na een dag mijmeren, sta ik plotseling weer met beide voeten in de realiteit. „En jij, ben je Belg?“, wil ik nu ook weten.

„Albanees! Gescheiden en drie kinderen, papieren niet in orde, op zoek naar een verblijf. Ik zou mijn kinderen graag terugzien en ga nu naar een advocaat in Brussel.“ Vandaar dat pak geld, veronderstel ik zwijgend.

Ons welvaartlandje maakt het niet makkelijk voor vreemdelingen: lopende procedures, eindeloos wachten, afgewezen hier, buiten geschopt daar. Deze man lijkt me alvast op alle gebied ondernemend en neemt geen blad voor de mond. Meer nog, midden in het gesprek legt hij zijn hand op mijn dij, kijkt me verleidelijk

aan en zegt: „Ik ben blij dat ik je ontmoet heb. Je bent een vrouw naar mijn hart!“

Oeps, daar gaan we weer. Eén dag als vrouw alleen op stap, een luisterend oor, oogcontact en, jawel, je waagt je al te ver. Geruststellend voor mij, stapt hij in Brussel af. Hij pakt me ten afscheid vast bij de schouders, zwaait buiten voor het treinraampje en gooit met een glimlach een handkusje toe. Jeetje, welk reisverslag zal ik vanavond aan mijn echtgenoot vertellen? Hoe heerlijk het was, zo'n dagje alleen uit. Ach, soms zijn dromen, wensen en realiteit met elkaar verweven en daar zijn wij, mensen, allen dezelfde in.

Zie ook Mia Bertmans,
De man naar mijn hart,
Halewijn, Antwerpen, 2010, 96 blz.,
ISBN 978 90 8528 141 2,
16 euro (www.halewijn.info).

Zondagsgebed

Bij de 7de paaszondag

Voor wie meewerkt met het evangelie

Heer Jezus,
ik bid U voor allen
die in dienst staan
van uw evangelie,
elke dag opnieuw,
onvermoeibaar,
met heel hun kunnen,
één en solidair met U,
in alle bescheidenheid,
zichzelf vergetend,
met uw droom voor ogen,
met uw gedachten,
met uw gebaren,
met uw woorden van leven,
met uw enthousiasme,
met uw voorkeur voor de minsten.

Geef hun de kracht
om het uit te houden
in deze moeilijke tijd.
Laat hen in alles
wat zij zeggen of doen
sprekend op U gelijken.
Wees Gij hun vreugde.

Sylvester Lamberigts in Wees altijd blij!, Halewijn, Antwerpen 2011.

Zondagsgebed plukt uit de Gebedskalender Kerk & Leven 2012. Deze handzame scheurkalender, met vermelding van alle heiligen van de dag en dagelijks een aangepast gebed, is tegen 15 euro (zonder verzendingskosten) te koop in een van de liturgische centra in uw buurt.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Kristien VAN ZUMMEREN

Morgen is het Onze-Heer-Hemelvaart. Het is bekend dat die dag bijna nooit zonder regen verloopt. Men zegt dan ook:

**OP ONZE LIEVE HEER HEMELVAART REGENT HET
AL WARE HET MAAR DRIE DROPKENS.**

En, zegt de volkskalender, het gebeurt ook zeer vaak dat er op die dag een donderslag kan worden gehoord. Eertijds bestond ook het gebruik om vroeg op die dag door de velden en weiden te gaan wandelen. Men noemde dat gebruik het "dauwtrappen". Alleszins mag men op Onze-Lieve-Heer-Hemelvaart de kachels weer uitbreken, want:

**OP HEMELVAART
GEEN VUUR MEER IN DE HAARD.**

In de volkskalender speelt Ons-Heer-Hemelvaart ook mee. Zo schreeft Baron von Düringsfeld in zijn Calendrier Belge: "Ne pas manger de viande à ce jour, garantit des maux de dents."

Niet bij ons, maar op Sicilië bestond het gebruik om in de nacht van Ons-Heer-Hemelvaart een perzik te eten. Wie dat deed, bleef in het komende jaar gevrijwaard van alle mogelijke gezwellen. Maar dat was in Sicilië. Bij ons in Vlaanderen ging men in die nacht van Ons-Heer-Hemelvaart gewoon slapen. En wie toch gezwellen kreeg, kon gebruik maken van een heleboel recepten uit de volksgeneeskunde van hier om zichzelf te bemeesteren. Zo ging men bijvoorbeeld op zoek naar aangespoelde modder, slib, om daarmee de gezwellen of uitwassen te bestrijken. Vaker nog behielp men zich met een pap van boekweitbloem. Maar even goed ging men de gezwellen te keer door ze te beleggen met bladeren van rode kool, die men dan eerst wel insmeerde met zoete boter. Ook spek werd daarvoor gebruikt, maar dat legde men dan niet op het gezwel; nee, daarmee moest men over de uitwas wrijven, van boven naar onder en wanneer die ceremonie gedaan was, moest dat spek begraven worden onder de drup van de dakgoot. Tegen de tijd dat het spek zou vergaan zijn, zou het gezwel ook verdwenen zijn.

SUDOKU

7			5		6			3
1		9		4		2		
		6				5		
	9		8		1		6	
		7				3		
	8		9		4		2	
		4				7		
		1		6		8		
2			3		8			1

Tijdschriften van 'De Puzzelaar'
vindt u in de perswinkel.

DEPUZZELAAR

© De Puzzelaar

		5	4	9		3		
	3				7		8	
6								9
	2			8				1
4			2		1			3
1				7			5	
2								6
	9		7				4	
		8		6	9	1		

Tijdschriften van 'De Puzzelaar'
vindt u in de perswinkel.

DEPUZZELAAR

© De Puzzelaar